

13.9.66, יום ג'

בערב בא אצלי צביון. הוא צריך לראותי מזמן לזמן. יש לו צורך נפשי. עניין המורים
סודר. משרד החינוך הסכים להעביר מפה שני מורים. כרגע יש 37 מורים. למעלה ממאתיים חלמיד
בספינר. אמרתי לו שאני רוצה לכנס את ועד המדרשה (הוא קורא לו "קרן הנגב"), לדון על
חלוקת התפקידים - הנהלת הלימודים והנהלה אדמיניסטרטיבית. הוא כבר שמע שכציעים את איסר.
אמרתי שלדעתי איסר מצוין לתפקידים שמילא בעבר אבל אני מסופק אם הוא סחאים לתפקיד של
הנהלת מוסד. אני מתכוון לנסוע לאמריקה - לנסוח לגייס קבוצה של 40-50 איש שיבטיחו
האחזקה של המדרשה.

14.9.66, יום ד'

באו אצלי מר רוסוס מטעם (American Broadcasting com.) A.B.C.

והציגו לי להסרטה 4. 1) מה היו ה- Highlights של חיי - ענייני: לאחר שנת עבודתי
הראשונה בפ"ת לפני 59 שנה, שבה רוב העבודה נעשתה בעבודה עברית הלכתי לעבוד בכפר חדש
וצעיר בגליל, סג"רה. יצאתי לעבודה ברובה על השכם. כל העבודה היתה יהודית, גם השמירה
נעשתה יהודית. זה היה הסיפוק הגדול. אחר כך בשנת 1954 עבדתי פה, בשדה בוקר, עבדתי
יחד עם קבוצה צעירי מושבים, ביניהם היה נכד האכר שעבדתי אצלו לפני 58 שנים בסגרה. זה
היה בשבילי ספוק גדול. ~~אסססס~~ שאלה: לא הקמת המדינה? אמרתי: זו היתה שמחה כללית.
2) איך אני רואה עתיד ישראל? ענייני חוספת של 2-3 מיליון יהודים מארה"ב, מברית המועצות,
מאנגליה, מדרום אפריקה, מארצות אסיה ואפריקה - ורמה מוסרית ואינטלקטואלית גבוהה שתקיים
נבואת ישעיהו "ואתך לברית עם ולאור גויים". 3) איך היתה רוצה לראות היחסים בין ישראל
ובין ארה"ב. ענייני מתוך מאמץ ~~אצ~~ להבטיח עצמאותנו הכלכלית השלמה - לפעול יחד עם ארה"ב,
כשוויים, אם לא שוי כוח ועושר - לעזרת העמים "המתפתחים" ולשלום העולם.
4) איך אני מרגיש כשאני בן 78? איני מרגיש זאה כלל וכלל, אולם באמת אני רואה עצמי
כבן 60, כי לפני 60 שנה (ושנים עשר יום) עלייתי לארץ, ופה נתחדשו חיי וכל הפיכת חיי.